

JANUARY 06, 2019

THE EPIPHANY OF THE LORD

ST. MARGARET OF SCOTLAND PARISH COMMUNITY

3221 14TH AVE. W. * SEATTLE, WA 98119
tel. (206) 282 - 1804

www.st-margaret-church.org

PARISH OFFICE HOURS KANCELARIA PARAFIALNA

Tuesday / Wtorek

9:00AM - NOON

or to make an appointment,
please call: (206) 282 - 1804
(414) 651 - 0073

PARISH PASTORAL STAFF

PASTOR - Rev. Andrzej Galant, SChr
pastor@st-margaret-church.org

PARISH COUNCIL MODERATOR - Andrzej Kieko

BOOKKEEPER - Henryka Posluszny
bookkeeper@st-margaret-church.org

ORGANIST & CHOIR DIRECTOR
Ewa Rapca (425) 402-1646

PASTORAL SERVICE

SUNDAY MASSES

SATURDAY 5:00 PM - English
SUNDAY 8:00 AM - English
9:45 AM - Polish
12:00 PM - Polish

WEEKDAYS MASSES

TUESDAY 8:00 AM - English
WEDNESDAY 7:30 PM - Polish
THURSDAY 8:00 AM - English
FRIDAY 7:30 PM - Polish
SATURDAY 10:00 AM - Polish

ADORATION OF THE BLESSED SACRAMENT

FRIDAY 6:30PM - 7:30 PM

SACRAMENT OF RECONCILIATION

- 30 min. before masses
- SATURDAY 4:00PM - 4:45 PM

POŚLUGA DUSZPASTERSKA

MSZE ŚWIĘTE NIEDZIELNE

SOBOTA 5:00 PM - j. angielski
NIEDZIELA 8:00 AM - j. angielski
9:45 AM - j. polski
12:00 PM - j. polski

MSZE ŚWIĘTE

W DNI POWSZEDNIE

WTOREK 8:00 AM - j. angielski
ŚRODA 7:30 PM - j. polski
CZWARTEK 8:00 AM - j. angielski
PIĄTEK 7:30 PM - j. polski
SOBOTA 10:00 AM - j. polski

ADORACJA

NAJŚW. SAKRAMENTU

PIĄTEK 6:30 - 7:30 PM

SPOWIEDŹ ŚWIĘTA

30 MIN. PRZED MSZĄ ŚWIĘTĄ
SOBOTA 4:00PM - 4:45PM

**LORD, EVERY NATION ON EARTH
WILL ADORE YOU**

**UWIELBIĄ PANA
WSZYSTKIE LUDY ZIEMI**

THE MASS INTENTIONS

Saturday, 01.05.19
 10:00 AM - W intencji członków Żywgo Różańca oraz ich rodzin
 5:00 PM - For Parishioners
Sunday, 01.06.19 - The Epiphany of the Lord
 8:00 AM - For Parishioners
 9:45 AM - O Boże błogosławieństwo w rodzinie oraz szczęśliwy rok z okazji urodzin Natalii
 12:00 PM - O Boże błogosławieństwo dla członków Chóru Vivat Musica oraz ich rodzin

Tuesday, 01.08.19
 8:00AM - *****

Wednesday, 01.09.19
 7:30PM - *****

Thursday, 01.10.19
 8:00AM - *****

Friday, 01.12.19
 7:30 PM - _____

Saturday, 01.12.19
 10:00 AM - za dusze w czyścju cierpiące
 5:00 PM - For God's blessing and good health for Bernie Taylor

Sunday 01.13.19 - The Baptism of the Lord
 8:00 AM - For Parishioners
 9:45 AM - O Boże błogosławieństwo dla Pani Beaty oraz jej grupy katechetycznej
 12:00 PM + Teresa Barska

LECTORS

Saturday, 01.05.19
 5:00 PM Tom Beale
Sunday, 01.06.19
 8:00 AM Anne- Marie Trimnell
 9:45 AM Agnieszka Góralczyk
 Paweł Kulik
 12:00 PM Izabela Łapiński
 Adam Nawrot

Saturday, 01.12.19
 5:00 PM Tom Acheson

Sunday, 01.13.19
 8:00 AM Paula Guinasso
 9:45 AM Grupa Katechetyczna
 12:00 PM Andrzej Łapiński
 Alicja Sowiński

EUCCHARISTIC MINISTERS

Saturday, 01.05.19
 5:00 PM - Ignatius Mokuohai

Sunday 01.06.19
 8:00 AM - Sharon Beale
 9:45 AM - Marian Olech

Saturday, 01.12.19
 5:00 PM - Ignatius Mokuohai

Sunday 01.13.19
 8:00 AM - Evelyn Soros
 9:45 AM - Miłosz Góralczyk

POPE FRANCIS HOMILY FOR SOLEMNITY OF THE EPIPHANY OF THE LORD

Three actions of the Magi guide our journey towards the Lord, who today is revealed as light and salvation for all peoples. The Magi *see the star, they set out and they bring gifts.*

Seeing the star. This is where it starts. But why, we might ask, did the Magi alone see the star? Perhaps because few people raised their eyes to heaven. We often make do with looking at the ground: it's enough to have our health, a little money and a bit of entertainment. I wonder if we still know how to look up at the sky. Do we know how to dream, to long for God, to expect the newness he brings, or do we let ourselves be swept along by life, like dry branches before the wind? The Magi were not content with just getting by, with keeping afloat. They understood that to truly live, we need a lofty goal and we need to keep looking up.

Yet we can also ask why, among all those who looked up at the heavens, so many others did not follow that star, "his star". Perhaps because the star was not eye-catching, did not shine any brighter than other stars. It was a star – so the Gospel tells us – that the Magi saw "at its rising" (vv. 2, 9). Jesus' star does not dazzle or overwhelm, but gently invites. We may ask ourselves what star we have chosen to follow in our lives. Some stars may be bright, but they do not point the way. So it is with success, money, career, honours and pleasures when these become our life. They are meteors: they blaze momentarily, but then quickly burn out and their brilliance fades. They are shooting stars that mislead rather than lead. The Lord's star, however, may not always overwhelm by its brightness, but it is always there, ever kindly: it takes you by the hand in life and accompanies you. It does not promise material reward, but ensures peace and grants, as it did to the Magi, "exceedingly great joy". But it also tells us to set out.

Setting out, the second thing the Magi do, is essential if we are to find Jesus. His star demands a decision to take up the journey and to advance tirelessly on our way. It demands that we free ourselves from useless burdens and unnecessary extras that only prove a hindrance, and accept unforeseen obstacles along the map of life. Jesus allows himself to be found by those who seek him, but to find him we need to get up and go, not sit around but take risks, not stand still, but set out. Jesus makes demands: he tells those who seek him to leave behind the armchair of worldly comforts and the reassuring warmth of hearth and home. Following Jesus is not a polite etiquette to be observed, but a journey to be undertaken. God, who set his people free in the exodus and called new peoples to follow his star, grants freedom and joy always and only in the course of a journey. In other words, if we want to find

Jesus, we have to overcome our fear of taking risks, our self-satisfaction and our indolent refusal to ask anything more of life. We need to take risks simply to meet a Child. Yet those risks are immensely worth the effort, since in finding that Child, in discovering his tenderness and love, we rediscover ourselves.

Setting out is not easy. The Gospel shows us this through a cast of characters. There is Herod, wild with fear that the birth of a king will threaten his power. So he organizes meetings and sends people out to gather information, yet he himself does not budge; he stays locked up in his palace. Even "all Jerusalem" is afraid: afraid of the new things God is bringing about. They want everything to remain as it was – that is the way it has always been – no one has the courage to leave. The temptation of the priests and scribes is more subtle: they know the exact place and tell it to Herod, quoting the ancient prophecy. They know, but they themselves make no move towards Bethlehem. Theirs can be the temptation of those who are used to being believers: they can talk at length about the faith they know so well, but will not take a *personal* risk for the Lord. They talk, but do not pray; they complain, but do no good. The Magi, on the other hand, talk little and journey much. Ignorant of the truths of faith, they are filled with longing and set out. So the Gospel tells us: They "came to worship him" (v. 2); "they set out; they went in, and fell down and worshiped him; they went back". They kept moving.

Bringing gifts. Having come to Jesus after a long journey, the Magi do as he does: they bring gifts. Jesus is there to give his life; they offer him their own costly gifts: gold, incense and myrrh. The Gospel becomes real when the journey of life ends in giving. To give *freely*, for the Lord's sake, without expecting anything in return: this is the sure sign that we have found Jesus. For he says: "The gift you have received, give freely as a gift". To do good without counting the cost, even when unasked, even when you gain nothing thereby, even if it is unpleasant. That is what God wants. He, who become small for our sake, asks us to offer something for the least of his brothers and sisters. Who are they? They are those who have nothing to give in return, the needy, the hungry, the stranger, the prisoner, the poor. We give a gift pleasing to Jesus when we care for a sick person, spend time with a difficult person, help someone for the sake of helping, or forgive someone who has hurt us. These are gifts freely given, and they cannot be lacking in the lives of Christians. Jesus reminds us that if we only love those who love us, we do as the pagans do. Today let us look at our hands, so often empty of love, and let us try to think of some free gift that we can give without expecting anything in return. That will please the Lord. And let us ask him: "Lord, let me rediscover the joy of giving". Dear brothers and sisters, let us imitate the Magi: looking upwards, setting out, and freely offering our gifts.

Francisco

SACRAMENTS

SACRAMENT OF BAPTISM: Please contact Parish Office at least one month in advance.

SACRAMENT OF MARRIAGE: Please contact Pastor at least six months before anticipated wedding date. At least one of the parties must be a registered, participating Catholic member of our Parish.

SACRAMENT OF SICK: 1st Friday of the month. In case of emergency please call the parish office at any time: (206)282 - 1804.

The sacraments: Baptism, and Holy Communion, confirmation and marriage, are given to persons who formally and actively participate in life of the parish.

SAKRAMENTY

CHRZEST: Zgłaszamy miesiąc przed planowaną datą chrztu.

I KOMUNIA: Katecheza trwa 2 lata. W katechezie uczestniczą dzieci, które w 2020 ukończą 9 lat

BIERZMOWANIE: Katecheza trwa 2 lata. W katechezie uczestniczy młodzież, która w 2019 roku ukończy 16 lat. **Młodzież przyjmie sakrament bierzmowania 22 września 2019**

SAKRAMENT MAŁŻEŃSTWA: Prosimy zgłaszać 6 miesięcy przed planowaną datą ślubu.

ODWIEDZINY CHORYCH: W TYGODNIU, KIEDY JEST I PIĄTEK MIESIĄCA

W nagłych wypadkach proszę dzwonić o każdej porze: tel. (206)282 - 1804

Sakramenty: chrztu, I komunii św., bierzmowania oraz małżeństwa udzielane są osobom, które formalnie i systematycznie praktykują swoją wiarę

HOMILIA PAPIEŻA FRANCISZKA NA UROCZYSTOŚĆ OBJAWIENIA PAŃSKIEGO

Trzy gesty Mędrców naprowadzają naszą drogę na spotkanie z Panem, który dzisiaj objawia się jako światło i zbawienie dla wszystkich narodów. Mędrcy widzą gwiazdę, ruszają w drogę i ofiarowują dary.

Zobaczyć gwiazdę. To jest punkt wyjścia. Możemy zadać sobie pytanie: ale dlaczego tylko Mędrcy zobaczyli gwiazdę? Może dlatego, że niewielu ludzi spojrzelo w niebo. Często bowiem w życiu zadowalamy się patrzaniem w ziemię: wystarczy zdrowie, trochę pieniędzy i nieco rozrywki. I zastanawiam się: czy nadal potrafimy patrzeć w niebo? Czy potrafimy marzyć, pragnąć Boga, czekać na Jego nowość, albo też pozwalamy ponieść się życiu, jak sucha gałąź wiatrowi? Mędrcy nie zadowalali się wegetowaniem, dryfowaniem. Wyczuli, że aby żyć naprawdę, potrzebny jest cel wzniosły i dlatego trzeba wnieść głowę do góry.

Ale możemy ponownie zadać sobie pytanie dlaczego spośród tych, którzy wznosili spojrzenie ku niebu, wielu innych nie poszło za gwiazdą, „Jego gwiazdą”? Być może dlatego, że nie była to gwiazda rzucająca się w oczy, która jaśniała bardziej niż inne. Była to gwiazda – jak mówi Ewangelia – którą Mędrcy zobaczyli „dopiero wschodzącą”. Gwiazda Jezusa nie oślepią, nie ogłusza, ale łagodnie zaprasza. Możemy zadać sobie pytanie, jaką gwiazdę wybieramy w życiu. Istnieją gwiazdy olśniewające, które wzbudzają silne emocje, ale które nie ukierunkowują drogi. Tak jest w przypadku sukcesu, pieniędzy, kariery, zaszczytów, przyjemności poszukiwanych jako cel istnienia. Są meteorami: jaśnieją przez chwilę, ale wkrótce się rozbijają i blask ich zanika. Są to spadające gwiazdy, które omamiamy zamiast orientować. Natomiast gwiazda Pana nie zawsze jest oślepiająca, ale jest zawsze obecna: bierze cię w życie za rękę, towarzyszy tobie. Nie obiecuje nagrody materialnej, ale gwarantuje pokój i daje, podobnie jak Mędrcom, „wielką radość”. Wymaga jednak, aby iść naprzód.

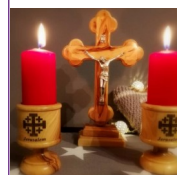
Wyruszenie w drogę – drugie działanie Mędrców, ma istotne znaczenie dla zaleźnienia Jezusa. Jego gwiazda wymaga bowiem decyzji pielgrzymowania, codziennego trudu marszu; wymaga uwolnienia się od niepotrzebnych obciążeń i uciążliwości przepychu, które przeszkadzają oraz akceptacji wydarzeń nieoczekiwanych, które nie pojawiają się na mapie spokojnego życia. Jezus daje się znaleźć tym, którzy go szukają, ale aby Go szukać, musimy się ruszać, wychodzić. Nie czekać, ale podjąć ryzyko. Nie można stać w miejscu, trzeba iść naprzód. Jezus jest wymagający: tym, którzy Go szukają proponuje opuszczenie kanap doczesnych wygód i uspokajającego ciepła swoich kominków. Podążanie za Jezusem nie jest uprzejmym protokołem, który należy respektować, ale wyjściem, które trzeba przeżyć. Bóg, który wyzwolił swój lud przez drogę wyjścia i powołał nowe ludy, by podążały za Jego gwiazdą, obdarza wolnością i rozdaje radość zawsze i tylko w drodze. Innymi słowy, aby znaleźć Jezusa, trzeba porzucić lęk przed zaangażowaniem się, satysfakcję, że dotarliśmy do tego punktu, lenistwo, aby już nic nie wymagać od życia. Trzeba zaryzykować, tylko dlatego, aby spotkać Dzieciątka. Ale jest to ogromnie warte, ponieważ odnajdując to Dzieciątka, odkrywając Jego czułość i miłość, odnajdujemy samych siebie.

Nie łatwo wyruszyć w drogę. Ewangelia ukazuje to nam poprzez różne postacie. Jest Herod, zaniepokojony obawą, że narodziny króla zagrażają

ją jego władzy. Dlatego organizuje narady i posyła innych, aby zbierali informacje. Ale sam się nie rusza, jest zamknięty w swoim pałacu. Również „cała Jeruzolima” (w. 3) się obawia: lęk przed Bożą nowiną. Woli, aby wszystko pozostało tak, jak było- „zawsze się tak robiło”, i nikt nie ma odwagi aby ruszyć. Bardziej subtelna jest pokusa kapłanów i uczonych w Piśmie. Znają dokładne miejsce i przekazują je Herodowi, powołując się również na starożytne proroctwo. Oni wiedzą, ale nie czynią ani jednego kroku w stronę Betlejem. Może to być pokusa ludzi wierzących od dawna: dyskutuje się o wierze, jako o czymś, co już jest znane, ale osobiście nie angażuje się na rzecz Pana. Mówimy, ale nie modlimy się; narzekamy, ale nie czynimy dobra. Natomiast Mędrcy niewiele mówią i dużo chodzą. Chociaż są nieświadomi prawd wiary, ale naprawdę pragną i idą, jak świadczą czasowniki Ewangelii: „przybyliśmy złożyć Mu hold”, „wyruszyli; kiedy weszli...upadli na twarz; udali się do ojczyzny”: zawsze w ruchu.

Ofiarować. Mędrcy kiedy przybyli do Jezusa, po długiej podróży, czynią tak jak On: dają. Jezus jest tutaj, aby ofiarować swe życie, oni ofiarowują swoje cenne dobra: złoto, kadzidło i mirrę. Ewangelia urzeczywistnia się, gdy pielgrzymka życia osiąga dar. Dawać bezinteresownie dla Pana, nie spodziewając się czegoś w zamian: jest to pewny znak, że odnaleźliśmy Jezusa, który mówi: „Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie!” (Mt 10,8). Czynić dobro bez wyrachowania, nawet jeśli nikt od nas tego nie wymaga, nawet gdy nic z tego nie będziemy mieli, nawet jeśli nie sprawia to nam przyjemności. Bóg tego chce. On, stawszy się dla nas maluczkim, prosi, abyśmy dali coś dla naszych braci najmniejszych. Kim oni są? To właśnie ci, którzy nie mają czym się odwzajemnić, jak potrzebujący, głodny, obcy, więzień, ubog. Ofiarowanie daru miłego Jezusowi to zatroszczenie się o chorego, poświęcenie czasu osobie trudnej, pomoc komuś, kto nie budzi naszego zainteresowania, udzielenie przebaczenia tym, którzy nas obrazili. Są to dary bezinteresowne, których nie może zabraknąć w życiu chrześcijańskim. W przeciwnym razie Jezus przypomina nam, że jeśli kochamy tych, którzy nas kochają, postępujemy jak poganie. Spójrzmy na nasze ręce, często pozbawione miłości i spróbujmy dzisiaj pomyśleć o darze bezinteresownym, jaki możemy zaoferować, za który nie uzyskamy odwzajemnienia. Będzie to miłe Panu. I prosimy Go: „Panie, pozwól mi odkryć na nowo radość dawania”. Drodzy bracia i siostry! Czynmy, tak jak Mędrcy: patrzmy ku górze, wyruszajmy w drogę i ofiarowujmy bezinteresownie dary.

Francisco

ODWIEDZINY DUSZPASTERSKIE W RODZINACH

Nowy Rok to także czas modlitwy wspólnie z kapłanem w naszych domach rodzinach.

Celem wizyty dorocznej duszpasterskiej w rodzinie jest wspólna modlitwa, umocnienie Bożym błogosławieństwem na Nowy Rok a także dzielenie się troskami, radościami i nadziejami, jakie przeżywa rodzina oraz nasza parafialna wspólnota.

Osoby, które chciałyby przyjąć kapłana z wizytą duszpasterską, prosimy wypełnienie zgłoszenia wraz z propozycją terminu spotkania przekazać bezpośrednio do mnie (zaproszenia można kierować także drogą mailową lub telefoniczną).

Jako jedyny duszpasterz polonijny w Seattle i okolicach pragnę odwiedzać wszystkich rodaków także tych, którzy nie są formalnie członkami naszej parafii.